

ת"פ 2811/04 - מדינת ישראל נגד רומן שומייקו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 16-04-2011 מדינת ישראל נ' שומייקו

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד פרידמן-קיפניס

נגד

הנאשם רומן שומייקו

ע"י ב"כ עו"ד פרופס

גזר דין

השתלשלות ההליך:

- ביום 13.2.17 במסגרת הסדר טיעון דין ללא הסכומות עונשיות, הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן והורשע בעבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
- לפי המוסכם הופנה הנאשם לשירות המבחן למבוגרים והתקבלו בעניינו תסקרים מיום 5.11.17, 5.7.17 ומיום 22.2.18.

מעשי הנאשם:

- במועד כתוב האישום היו הנאשם והנפגעת פרודים זה מזו ולهم יلد משותף.
- ביום 20.9.15, בשעה 00:15, במשרד הרווחה בחוילון, איים הנאשם על הנפגעת ועל בן-זוגה באמרו לנפגעת: "תמסרי להומו שלך, אותו גם לא סימתי שהוא יבין שהזה לא נגמר.. אני אזין אותן עד הסוף ואוותם גם, אני במקומו שהוא יודע כמה אנשים כועסים עליו, הייתי מסתובב רק עם שומר ראש. טוב עם זה занятך אחרך".
- לאחר מכן, בעקבות חילופי דברים בין הנאשם לנפגעת המשיך הנאשם את נפגעת באמרו: "... אני אעשה לך שוף אחד לא יקבל את הרכב, מאמין לי? אני לא שונא אף אחד, אני פשוט אמשיך עם זה עד הסוף, אני אגמור את הכל, תאמין לי כל לך הרבה כסף כבר בזיכרון, אז אני אש乞ע עוד צזה סכום, אני באמת לאatakמץ כדי לגמור אותך, נשבע לך בבריאותי"
- לשאלת הנפגעת מה זאת אומרת שגמר אותה ענה הנאשם: "את תדע את זה אח"כ אני לא אספר לך, נפגעת, תאמין לי נפגשתי עם אנשים, אני יודע מה לעשות וכייז לעשות, אני יודע שהזה יעלה לי כסף, כסף

בשבילי זה כלום".

נסיבות העבירה- קביעת מתחם העונש ההולם:

1. הערכיים המוגנים בהם פגע הנאשם: עבירות האויומים הקבועה בסעיף 192 לחוק באה להגן של שלות הנפש של האדם ולאפשר לו חיים חופשים מלחצים אסורים. בעקיפין מגנה עבירה זו על ערך נוסף- חופש הפעולה והבחירה של האדם, שכן לעיתים קרובות נלוית לאיום מטרה של הנעת אדם לפעולה או למחדל, כמסר מסוומה שאינו מגייע לשחיטה גלויה (ע"פ 103/88 **ליקטמן נגד מ.י.**, (1989)).
2. בעניינו הנאשם הטיל מORA על הנגעה בך שאמר לה שיפגע בה ובבן זוגה במסגרת הتفسיר הנאשם מסר, כי האויומים נאמרו מתוך מצוקה רגשית ועל רקע פרידתם והקושי לקבל את המציאות החדשה.
3. מתחם העונש המקובל בעבירות אויומים שעיקרם מילולי בלבד, נקבע בין מאסר מותנה לשמונה חודשי מאסר בפועל, עונש עיקרי. מתחם זה יפה גם בעניינו.

דוחיתה של עתירת הגנה לביטול הרשותה הנאשם:

1. הלכת כתוב הידועה (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מ.י.**, (1997)) שאושררה שוב ושוב על-ידי בית המשפט העליון, קובעת כי ביטול הרשותה או הימנענות מהרשותה הם חריגים לכל הקבוע כי מי שביצע עבירה, ירושע. שימוש באמצעות חריגים אלו מחייב קיומם של שני תנאים מצטברים - פגעה חמורה הצפואה לשיקום הנאשם, וטיב העבירה מאפשר לוותר על הרשותה. בית המשפט העליון קבע לא-פעם, כי קיומה של אפשרות לפגעה תעסוקתית אינו נחשב כפגיעה חמורה וקונקרטית לשיקום הנאשם, וכך במיוחד כשניתן שיקול דעת לרשות מסדרה.
2. הנאשם חשש שהרשותה תוביל לפגעה בפרנסתו. הנאשם עובד כאיש תחזקה, וכן עובד כטכנאי מזגנים. לא בהור כל יכול Utide המ恳策וע של הנאשם להינזק מעצם הרשותה.
3. עתירת הגנה נדחתת אפוא והרשעתו של הנאשם תעמוד על כנה.

נסיבות שאין קשרות בעבירה- קביעת מתחם העונש במתחם:

1. הנאשם יליד 1981, גרש, אב לילד בן 7. סיימ 12 שנות לימוד במללה הטכנולוגית של חיל האויר בוגמת شمال- אלקטרונייקה מסלול מערכות פיקוד ובקירה. שירות שירות סדייר מלא והמשיך לשרת במערך המילואים. הנאשם עובד במשרחה חלקית כאיש אחזקה בהוטל לעבלי צרכים מיוחדים וזאת החל מיום 1.6.14 ולשביעות רצון מעסיקיו, בנוסף עובד כטכנאי מזגנים בעסק בבעלות אחיו (לא הוצגו מסמכים).
2. הנאשם נולד באוקראינה, בהיותו בן 12 עלה ארצה עם משפחתו, התקשה ברכישת השפה אך היטיב להסתדר מבחינה חברתיות. אביו נהג לצרוך אלכוהול באופן לא מבוקר ובתקופת גיל ההתבגרות הוריו התגורשו ככל הנראה

ובעיה השתיה עמדה ברקע לפרידת הוריו. אביו נפטר באופן פטאומי בהיותו בגיל 46.

3. הנואם נעדר עבר פלילי.
4. הנואם והנפגעת מכיריים מילדות כאשר התגוררו באוקראינה. עם עלייתו ארצה הקשר נתק וחודש כעבור 15 שנים בנסיבות אינטנסיביות. הוא נישא לנפגעת בהיותו בן 28 ותאר מערכת יחסים טוביה וחברית אך עם השנים חשה תחושת ריחוק הדרגתית וחלה הסלמה על ריק מעבר אמון, בשיאו עזבה הנפגעת את הבית עם בנם המשותף.
5. הנואם מסר, כי הרקע לביצוע העבירה הינו מעבר אמון, פרידה ופירוק התא המשפחתית והקשי שלו לקבל את הממציאות החדשה.
6. בתחילת הקשר עם שירות המבחן הנואם של צורך טיפול בתחום האלים במשפחה ולא נמצא מתאים לטיפול קבוע, אך בהדרגה החל ליזור קשר רפואי ולאחר מכן פעל הטיפול. הנואםאמין שהקיע זמן ומאז הטיפול, אף הירთמו לטיפול אינה עילה, בשל עמדותיו.
7. לשיכום הדברים, ראוי עתירת התביעה למסר מותנה ולפיצוי הנפגעת, שכן כל המדים מצבעים על מקום העונש הראוית תחתית המתחם העונש ההולם.

סוף-דבר, אני גוזר על הנואם את העונשים הבאים:

- א. חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום;
- ב. פיצוי בסך 500 ל"נ לזכות הנפגעת (ע"ת 1 בכתב האישום). הפיצוי יופקד עד ליום 18.8.18; לאחרת ישא הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד ליום התשלום המלא בפועל;

הוראות נלוות:

- 모וצגים יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרת; פיקדון - ככל שהופקד - בתיק בית המשפט או בתיק המשטרה, ישב לנואם; עותק גזר הדין יועבר לידיות שירות המבחן;
- זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחויז.

ניתן היום, כ"ז تموز תשע"ח, 10 ביולי 2018, במעמד הצדדים.